

[Krag.]

og subsistensløse, prostituerede o. s. v., eller ved det Omfang, som den offentlige Forsorg maatte faa, hvis den antager Karakteren af fuld Forsørgelse, og endelig kan saadanne Virkninger jo ogsaa indtræde, hvis Modtageren har opnaaet Hjælpen ved svingagtige Angivelser.

Men til den Virkning, som denne Omlægning kan medføre, kommer saa den store Udvidelse, jeg har peget paa, hele den uhyre Række af Hjem af mange forskellige Arter, som nu skal oprettes: Alderdomshjem med Sygeafdeling i Kommuner med over 4 000 Indbyggere oprettes inden 5 Aar, Optagelseshjem for Børn i alle Købstæder, Arbejdsanstalter inden 2 Aar i alle Købstæder, som har over 15 000 Indbyggere, kommunale Fødehjem, Plejestiftelser for kronisk syge, beregnede paa mindst 20 Patienter, oprettes i hvert Amt inden 5 Aar, Tvangsarbejdsanstalter, mindst 6, ogsaa inden en vis Tid, Arbejdskolonier, Afvænningshjem o. s. v. o. s. v.

Enhver, der kræver eller modtager Hjælp, indordnes under visse bestemte Rubrikker, under visse Forsorgsformer. Han er ganske vist pligtig til at lade sine Forhold undersøge og kontrolere, men synderlig vidt kan man ikke gaa paa dette Omraade; er han ikke i Stand til at legitimere sig, naar han søger Hjælpen, kan man ikke paalægge ham Pligt til at skaffe den fornødne Legitimation, inden Hjælp ydes. Naar der ikke er Tale om Refusion, men kun om Støtte, som Opholdskommunen selv skal bære, kan der kun afkræves ham mundtlige Forklaringer, i hvert Fald behøver han ikke at udfylde den anordnede Oplysningsblanket. Og hvis den Hjælp, der tilbydes ham, ikke maatte passe ham, kan han klage til Amtmanden, og han har med Loven i Haand Ret til at appellere til Socialministeren i de mange Tilfælde, hvor Hjælpen er fastsat, men hvor den i gamle Dage beroede paa et Skøn. Se, det er det, der gør, at jeg beklager den højtærede Socialminister og hans Embedsmænd i den kommende Tid. Den trængende skal altsaa nok give Oplysninger paa en autoriseret Blanket, naar der er Tale om Hjælp, som kan refunderes, men der kan f. Eks. ikke afkræves ham Oplysning om Straffe, han tidligere har maattet udstaa. Jeg synes dog, det kan være i høj Grad

betydningsfuldt for Tildelingen af Hjælp, baade med Hensyn til dens Art og Omfang, at man ogsaa angaaende vedkommendes Forhold til Straffeloven kan faa de fornødne Oplysninger.

Hovedregelen er den, at Kommunen straks skal hjælpe paa Henvendelse, selv om den ikke er Opholdskommune. En Afhøring skal finde Sted, muligvis en Blanket udfyldes, men da Legitimationspapirer ikke kan kræves, betyder det ikke saa overordentlig meget. Og med den legale Opholdskommune skal der ikke forhandles i Forvejen, den skal blot inden en Maaned have Meddelelse. Kun ganske undtagelsesvis kan det sociale Udvalg, hvortil den vedkommende henvender sig om Hjælp, hvis det ikke er i den legale Opholdskommune, henvisse ham til denne. Det kan kun ske — og her kommer et vidunderligt Udtryk —, hvis det ikke volder ham, det vil sige den trængende, „nævneværdigt Besvær“. Ja, jeg ved ikke, om det f. Eks. betyder, at man ikke kan sige til ham: Hør, min Ven, du maa behage at begive dig de to Mil, der er til det Socialkontor, som findes i din legale Opholdskommune. Og hvis man gør det, kan han saa svare: Ja, men jeg har ikke Penge til Rutebilen eller til Toget, og det er virkelig i høj Grad et „nævneværdigt Besvær“, hvis jeg skal spadsere de 2 Mil. Og betyder det saa, at man har Pligt til at yde Hjælp, i det mindste til at skaffe ham derhen, hvor han hører hjemme? Ja, jeg ved det ikke, men jeg synes, det er muligt efter dette Udtryk: hvis det ikke volder ham „nævneværdigt Besvær“.

Jeg ser nok, at Opholdskommunen ikke maa yde ham Rejsehjælp, selv om den er legal Opholdskommune, saaledes har jeg forstaaet det, saa hvis man altsaa vil se bort fra det „nævneværdige Besvær“, kommer vedkommende aabenbart til at spadsere paa sine Ben derhen, hvor Hjælpen kan ydes ham. Jeg synes, det hele nærmer sig de yderste Grænser af, hvad man kan gøre, naar man, som den højtærede Minister har udtrykt det et andet Sted, ikke vil give de sociale Udvalg Ret til ligefrem at tvangsføre de trængende. Det forekommer mig, at med de hurtige Forbindelsesmidler: Telegraf, Telefon, og den hurtige Postforbindelse, som vi nu har, kan Oplysninger om alle den trængendes Forhold i Løbet af Timer eller højest en Dag faas